

[Kjeld Olesen.]

Lad os da prøve at trænge igennem al denne diskussion på ord, hvor man søger at bortforklare den ene ting efter den anden. Lad os komme ned til det egentlige, og lad os finde ud af, at når forsvarsministeren beklager, at det ikke lykkedes at få noget forlig, ligger der den enkle sandhed bag det hele, at der, fra det øjeblik vi startede udvalgsarbejdet, i hvert fald hos forsvarsministeren og givet også hos regeringspartiernes repræsentanter, har været den opfattelse til stede, at under alle omstændigheder skal dette lovforslag gennemføres i denne folketingsssamling som den ene ting, og som den anden ting, at der ikke skal foretages ændringer ud over dem, der er foreslået af ministeren.

Det er den rent politiske beslutning, som har været taget, og dermed stemmer det også overens med forsøget på at få os ind i et 11 mands udvalg. Det mislykkedes. Men nu vel man forsøgte at få os ind i dette 11 mands udvalg, jeg vil tillade mig at sige, vel som et gidsel, alt imens en kommission skulle arbejde. Nu kom der ikke dette udvalg. Nu vil man nedsætte kommissionen, og det vi kan konstatere, er, at i den kommende tid, i de kommende år, vil stilheden lægge sig over det, man kunne kalde en aktiv forsvarspolitik, viljen til at nå frem til en egentlig reform og ikke til visse lettere revisioner af den gamle lov.

Jeg vil bare lige føje til, at selv om denne stilhed nu lægger sig, er der ikke dermed tale om, at vi har formindsket vor vilje til at øve indflydelse på det fremtidige forsvar og nå frem til en moderne og effektiv forsvarsordning.

Lad mig endelig sige, at naturligvis vil socialdemokratiet stemme imod den foreslåede dagsorden.

Erik Kragh: Det havde i og for sig ikke været min tanke at tage ordet igen, bl. a. for ikke at skærpe de modsætninger, der er mellem socialdemokratiet og de tre regeringspartier på dette område, modsætninger, som jeg anser for skadelige for landets interesser, men som altså har været uundgåelige i denne sag. Men da hr. Kjeld Olesen så direkte provokerer mig, er jeg nødt til at sige et par ord.

Jeg har ikke, som hr. Kjeld Olesen siger,

moraliseret over, at socialdemokratiet skulle have svigtét en sag. Jeg har, som jeg også gjorde det ved første behandling, udtrykt min beklagelse over, at man ikke kan få socialdemokratiet med i dette, og det er dog vist rigtigt, at ændringen i socialdemokratiets holdning skete efter regeringsskiftet i 1968; det tror jeg i hvert tilfælde er den almindelige opfattelse rundt omkring.

Da jeg nu er heroppe, vil jeg gerne sige et par ord om denne forsvarsreform, for jo mere man hører hr. Kjeld Olesen og hr. J. O. Krag, jo mere forstår man, at denne forsvarsreform skal bygges på, at der er sket store forskydninger i Østersøområdet, at vi bygger på 1950ernes forudsætninger, at vort forsvar derfor er forældet, og at vi må have en revision af styrkemålene. Socialdemokratiet har som hr. Kjeld Olesen siger forlangt nedsatte styrkemål og nedsat tjenestetid og omlagt beredskab, altså reduktioner. Samtidig har NATO-rådet ved mødet i Bruxelles i november, tror jeg det var, kort efter Czecoslovakiets besættelse enstemmigt vedtaget, at NATO-landene skulle søge en kvalitativ styrkelse af deres styrker, altså ikke foregå dem talmæssigt, men gøre dem bedre. Det synes jeg ikke man kan svare på ved at forlange reducerede styrkemål, reduceret tjenestetid og reduceret beredskab.

Når man taler om den tekniske udvikling og om forskydninger i Østersøområdet, ja, så beder jeg undskylde, at jeg bliver nødt til, hvad skal man sige, lige at fremsætte et par rent taktiske betragtninger, ikke politisk-taktiske, men militærtaktiske, om, hvad det drejer sig om i Østersøområdet for Danmark, og hvad der er sket i Østersøområdet. Der er sket det, at de russiske styrkers kvalitet er forbedret, at russerne har fået rådighed over moderne landgangsmateriel og har fået rådighed over mere moderne våben og marinetropper, som jeg nævnte det i mit første indlæg. Der er altså sket, hvad man kan kalde en skærpelse af truslen i Østersøområdet, og for Danmarks vedkommende drejer det sig over for denne trussel, som er ganske klar og tydelig, og som jo førende internationale eksperter netop for nylig har behandlet, i virkeligheden om 2 ting: det drejer sig om et forsvar mod et invasionsforetagende over søvejen og luftvejen og et forsvar over landegrænsen, et